

Maandag 3 februari

'Wees over niets bezorgd...' (Fil. 4:6)(NBV).

Bezorgdheid (1).

Identificeer de bron van je bezorgdheid. Misschien ben je opgegroeid in een bang aangelegde familie. Voelde je je altijd onzeker en voldeed je nooit. Hoorde je nooit woorden van bevestiging en goedkeuring. Of luister jij naar onheilsprofeten, hoor je alleen wat er mis is en hoeveel erger het gaat worden? Wat is de bron van je angst? Wat voedt je zorgen? Zolang je je angsten niet kunt benoemen, kun je ze niet verdrijven. Wanneer jij je zorgen verwoordt, ontmantel je ze. Dan zien ze er zwak en dom uit in al hun naaktheid. In zijn roman 'Het leven van Pi' treffen we Yann Martels hoofdpersoon Pi aan, stuurloos op zee op een reddingsvlot met een 450-pond zware Bengaalse tijger als zijn metgezel. Op het reddingsvlot begint Pi zijn angsten te analyseren, zowel zijn angst voor de zee als voor de tijger. Hij geeft deze raad: 'Je moet hard vechten om je angst te verwoorden. Je moet hard vechten om er het licht van woorden op te schijnen. Doe je dat namelijk niet - als je angst een woordeloze duisternis wordt die je vermijdt, misschien zelfs kunt vergeten - dan stel je je open voor nog meer aanvallen van angst, omdat je nooit echt strijd geleverd hebt met de tegenstander die jou verslagen heeft.' Dus trek het gordijn weg en leg je angsten bloot, een voor een. Net als vampiers kunnen ze niet tegen zonlicht. Financiële of relationele angsten, angsten m.b.t. je werk of je veiligheid - benoem ze in gebed. Haal ze tevoorschijn en breng ze bij God. Hoe doe je dat? 'Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt... Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren' (6-7).

Dinsdag 4 februari

'Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken, noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken'(Matt. 6:25)(NBV).

Bezorgdheid (2).

Jezus zei dat we ons geen zorgen zouden moeten maken over ons leven (zie v. 25). Dat betekent niet dat de Heer je veroordeelt wanneer jij gewoon zorg draagt voor je verantwoordelijkheden. Nee, wat hij veroordeelt is de mentaliteit die hem buiten beschouwing laat of hem alleen als laatste redmiddel gebruikt. Destructieve angst trekt God van de toekomst af, treedt onzekerheden tegemoet zonder geloof, telt de uitdagingen van vandaag en morgen bij elkaar op en vergeet om Gods beloften en trouw erbij te betrekken. Jezus zei tegen zijn discipelen dat ze zich geen zorgen hoefden te maken over het leven van alledag - of ze wel genoeg zouden hebben. En dat laatste - genoeg - dat is wat ons zorgen baart, toch? Tekorten, ziekte, ontslag, economische teruggang. Toen de discipelen vijfduizend mensen te eten moesten geven, hadden ze dezelfde zorgen. Filippus rekende voor: 'Zelfs tweehonderd denarie zou niet voldoende zijn om iedereen een klein stukje brood te geven' (Joh. 6:7)! Hoe denk je dat Jezus zich op dat moment voelde? De oplossing voor hun problemen stond pal naast hen, maar ze gingen niet naar hem toe totdat ze ten einde raad waren en geen antwoord meer hadden. In hun handen leken vijf broden en twee vissen niets. Maar in zijn handen was het meer dan genoeg om de menigte te voeden en hun probleem op te lossen. Terwijl het brood zich vermenigvuldigde, moeten ze zich op een gegeven moment wel hebben afgevraagd waarom ze ooit aan hem hadden getwijfeld. Laat je problemen je in de armen van Jezus drijven. En blijf daar dan, als je er eenmaal bent!

Woensdag 5 februari

'... Hij heeft mij gezonden om vrijlating bekend te maken... herstel en vrijheid te geven... een genadejaar...' (Luc. 4:18-19).

De barrières zitten in je denken.

Jezus zei dat hij kwam om vrijlating bekend te maken aan mensen die gevangen zaten in hun destructieve gewoonten, om mensen die geestelijk blind waren het herstel van hun zicht te geven, om onderdrukten hun vrijheid te geven en om aan te kondigen dat de tijd van Gods gunst jegens ons gekomen was. Als je goed kijkt op oude maritieme kaarten zie je plaatsen die gemarkeerd zijn met foto's van draken. Zeilers die de wereld verkenden gingen daar niet heen. Waren de draken echt? Nee, maar ze bestonden wel in de hoofden van de zeilers. Stel je een barracuda voor in een grote tank in Sea World. Een glazen plaat scheidt de ene helft van de andere. Telkens wanneer de barracuda van het ene uiteinde van de tank naar het andere probeert te zwemmen, botst hij ertegenaan. En dit is het interessante: zelfs wanneer de barrière is weggenomen zwemt de barracuda nog steeds niet voorbij dat punt. Waarom niet? Omdat de barrière in zijn kop zit! Satan zal barrières plaatsen in je denken en zeggen dat je niet verder kunt gaan dan een bepaald punt in het leven, dat je niet verder kunt dromen of verder kunt komen. Geloof hem niet! Jezus heeft gezegd dat satan een leugenaar is en de vader der leugens. Maar een leugen is even effectief als de waarheid wanneer je erin gelooft en ernaar handelt. Bij God zijn er geen grenzen, is er alleen maar onbeperkte macht. De Bijbel staat vol met verhalen over eenvoudige mensen, beperkte mensen, kleurloze mensen, en, in sommige gevallen, mensen van minder allooi, die door ogenschijnlijk onneembare barrières heen braken, en God gebruikte ze om verbazingwekkende dingen doen. En hij kan dat ook voor jou doen.

Donderdag 6 februari

'... wat moet ik doen om gered te worden?' (Hand. 16:30)(NBV).

Reddend geloof.

Na haar eerste vlucht vroeg iemand aan een oudere dame wat ze ervan vond om in een vliegtuig te zitten. Ze zei: 'Het was oké, maar ik kon me er niet helemaal aan overgeven.' En wij doen hetzelfde wanneer we weigeren om ons vertrouwen te stellen op het volbrachte werk van Christus. De meeste grote religies beantwoorden de vraag wat je moet doen om gered te worden, met het aanbieden van een boek van regels. Wil je in de hemel komen, dan moet je je aan die regels houden. Velen van ons proberen dat en geven ontmoedigd op. In plaats van je weg te voeren van de genade van God probeert satan het jou te laten verdienen. Op de vraag wat we moeten doen om gered te worden heeft Paulus niet geantwoord: 'Harder werken, langer bidden, meer geven en deugdzamer zijn.' Nee, hij zei: 'Geloof in de Heer Jezus en u zult gered worden...' (v. 31). Geloof is de wortel van de boom die we redding noemen; gedrag is de vrucht die eraan groeit. We doen geen goede werken om gered te worden - onze goede werken zijn slechts een uitdrukking van liefde en dankbaarheid aan de Degene die ons al gered heeft. Volgens de Bijbel zouden we heilig en zuiver (smetteloos, onberispelijk volgens andere vertalingen) moeten zijn (Efez.1:4). Onberispelijk? Dat is een onmogelijke standaard! De enige manier waarop dat zal gebeuren is als God de gerechtigheid van Christus neemt en op onze rekening zet. En dat doet hij! 'God heeft hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde, zodat wij door hem rechtvaardig voor God konden worden' (2 Kor. 5:21). Het moment dat je je vertrouwen stelt in Christus, ziet God jou als 'rechtvaardig' en op die basis accepteert hij je 24/7. Geweldig toch?

Vrijdag 7 februari

'... spreek de waarheid tegen elkaar...' (Efez. 4:25)(NBV).

In de waarheid wandelen (1).

Jezus zei: 'U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden' (Joh. 8:32). Maar de waarheid kan je ondertussen wel ongelukkig maken! Iemand schijft: 'Waarheid kan erg ongemakkelijk zijn. We hebben soms te maken met cruciale momenten waarop we gevraagd worden om een statement te maken, ons uit te spreken en ernaar te handelen. Op die momenten wordt karakter gesmeed en worden relaties verstevigd. Een voorbeeld: op een zomerse dag had ik me met een paar bijbelstudievriendinnen en onze kinderen in onze 4x4's gepropt en waren we op weg om een nachtje te logeren in een onderkomen van een vriendin. Een andere kennis, die niet was uitgenodigd, belde de bestuurster van de auto die voorop reed, om een afspraak te maken. Paniekerig en bang om de gevoelens van onze vriendin te kwetsen, mompelde ze iets over andere bezigheden, een leugen van weglating, bedoeld om gevoelens te bewaken en relaties te behouden. Even later belde ik dezelfde vriendin om haar te vertellen waar we met elkaar naar toe gingen en dat ik haar de volgende dag wel weer zou zien. Plotseling was het stil aan de telefoon. Ze was niet zozeer bezeerd dat ze niet was uitgenodigd, ze was bezeerd dat onze andere vriendin tegen haar gelogen had. Ze had liever de angel van de waarheid gehad dan het isolement van misleiding. Paulus zegt: 'Leg daarom de leugen af en spreek de waarheid tegen elkaar, want wij zijn elkaars ledematen.' We zijn sociaal geconditioneerd om het elkaar naar de zin te maken en moeilijkheden te voorkomen, zodat een deel van wat we over de waarheid moeten leren eigenlijk een proces van afleren is. Later bespraken we dit incident tijdens onze bijbelstudie. We groeiden door het gesprek en leerden een belangrijke les: hoe pijnlijk ook, vriendschap verdiept zich in de vruchtbare grond van eerlijkheid.'

Zaterdag 8 februari

'Ik ontdek in mij de wetmatigheid dat het kwade zich aan mij opdringt, ook al wil ik het goede doen' (Rom. 7:21)(NBV).

In de waarheid wandelen (2).

Zolang waarachtigheid geen prioriteit voor je is, is er in wezen sprake van een 'wetmatigheid' die dicteert dat zelfs wanneer je goed wil doen, het kwade zich aan je opdringt. Dat betekent dat onze natuurlijke standaardinstelling (die automatisch door onze interne computer wordt gekozen tenzij we bewust voor een andere optie kiezen) altijd op een lagere norm staat afgesteld. Iemand schrijft: 'Ik woonde in Atlanta. Er is daar een klimplant die de kudzuplant heet. Als die eenmaal op je boom of hek groeit, zal die je hele tuin ondermijnen als je hem niet onmiddellijk uitroeit. Elk bedrog, elke subtiele weglating, elk klein leugentje om bestwil is als het planten van een kudzuzaadje in de tuin van je hart. Voor mij is het een hellend vlak, net als het nemen van een zijpaadje op een ongemarkeerd pad, vanuit de veronderstelling dat ik een kortere weg gevonden heb. Ik word slordig, lui en dan raak ik de weg kwijt. Ik ben één keer niet integer genoeg zonder mezelf te corrigeren. Ik voel het duwtje van de heilige Geest, maar ik schud het van me af en blijf bezig; en zo heb ik de eerste stap gezet in het leven in de schaduw. Kleine leugentjes zijn als sneeuwballen die bergafwaarts rollen, ze zijn plakkerig en worden snel groter! Hoe blijven we vasthouden aan de waarheid wanneer we van nature geneigd zijn tot compromissen? Ten eerste: we moeten ons elke ochtend, voor we iets anders doen, voornemen om opnieuw met God te wandelen. Dat doen we door gebed en bijbellezen. Door dit te doen kiezen we voor het licht over de duisternis, terwijl het nog te vroeg is om de boel te verknoeien. Ten tweede: we moeten ons afstemmen op de influisteringen van de Geest. Dit is iets heel persoonlijks en dit groeit naarmate we nauwer met God wandelen en meer tijd met hem doorbrengen.

Zondag 9 februari

*'... en u bekleedt met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is'
(Efez. 4:24)(HSV).*

In de waarheid wandelen (3).

Het is een ding om te verlangen naar waarheid, maar om het na te jagen moet je 'de oude mens afleggen... je bekleden met de nieuwe mens, die overeenkomstig het beeld van God geschapen is' (v. 22-24). Iemand schrijft: 'We moeten bereid zijn om de gesprekken aan te gaan die onze 'oude mens' zou hebben vermeden. Het is niet gemakkelijk, het vereist nogal wat nederigheid en we moeten accepteren dat we ons ongemakkelijk gaan voelen. De snelste oplossing is de meest onmiddellijke en ongemakkelijke: ter plekke opbiechten. Ik heb het geprobeerd. Op een feestje waren een paar vrouwen aan het praten over een eventuele betrokkenheid bij een bepaalde organisatie. Ik wilde erbij horen, dus ik zei dat ik geprobeerd had om daarin mee te draaien maar er nooit echt in kwam. Ik wist dat ik een leugenaar was. Ik heb nooit enige wens gekoesterd om mijn tijd aan zoiets te besteden. Commissies geven me de kriebels! Dus, hoewel ik het goed bedoelde, bracht ik het nogal onhandig en flapte eruit: 'Sorry, ik heb tegen jullie gelogen. Ik heb daar nooit als vrijwilliger gewerkt en zou dat ook nooit willen.' Iedereen viel stil en ik probeerde me te herinneren waar ik mijn tas gelaten had zodat ik hem kon smeren, toen op wonderbaarlijke wijze iedereen in lachen uitbarstte. Hoe ongemakkelijk ook, de waarheid bevrijdt ons. Het najagen van de waarheid is als de stroomopwaartse reis van een zalm; we gaan letterlijk tegen de stroom in, de wereld zegt dat waarheid kan veranderen op basis van omstandigheden, vergelijkingen, nieuwe gegevens en niveaus van ervaring. Maar de ultieme waarheid is niet relatief. Die is niet te rationaliseren of aan te passen aan onze stemmingen en voorkeuren. Dat is de reden waarom de status van ons hart zo belangrijk is. Wanneer we niet via ons denken de weg naar de waarheid kunnen of willen vinden, moeten we vertrouwen op het cultiveren van ons hart.